

fyldt med aktivitet og meget overarbejde. Og jeg mener, at vi i dag helt har levet op til de forudgående dage i løbet af året, for der har også været overarbejde i dag. Men jeg mener også, at det er rigtigt at sige, at vi har haft en god debat, hvor der er blevet givet og der er blevet taget, og sådan skal det være.

Jeg vil gøre et par bemærkninger om fru Ulla Tørnæs' indlæg. Nogle af bemærkningerne vil også være en kommentar til andre politiske repræsentanters indlæg, og det vil jeg tage med i min fremstilling.

Flere – inklusive både fru Ulla Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller – har været inde på afstemningen om Amsterdamtraktaten.

Jeg synes, det er vigtigt og en rigtig god idé, at vi anstrenger os for at gøre EU-temaet til et næsten dagligt tema og til et vigtigt tematisk diskussionspunkt på udvalgte tidspunkter i løbet af det normale folketingsår. Og jeg vil derfor opfordre partierne til at tage en debat dels i Europaudvalget – hvilket jeg ved at udvalgsformanden for Europaudvalget, hr. Jacob Buksti, allerede har taget initiativ til – dels partierne imellem og sammen med præsidiet drøfte igennem, hvordan vi i det kommende folketingsår og videre frem systematisk kan integrere Europaspørgsmålet i fagudvalgene og gøre det til virkelighed.

Jeg er også enig i, at en åben og direkte Europadebat er at foretrække. Jeg synes ikke, vi skal sige: Nu vil vi ikke diskutere det længere, nu skal der gå nogle år, før vi tager det europæiske frem af skabet igen. Sådan ser jeg ikke på det. Jeg håber meget, at vi på en god og fornuftig måde kan finde veje til at sørge for, at Europadebatten er kommet for at blive.

Fru Ulla Tørnæs var ligesom fru Pia Christmas-Møller inde på, at vi havde købt en række stemmer, i hvert fald to, i forbindelse med Færøaftalen.

Jeg har det ligesom hr. Jóannes Eidesgaard: Det er jeg faktisk ret ked af og ret skuffet over at man virkelig kan tiltro os.

Se, forholdet er jo det – som fru Ulla Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller udmærket godt ved, og som de to partier, som de politiske ordførere og politiske ledere her er talskvinder for også ved – at vi vedtog et forslag til vedtagelse i Folketinget, som pålagde regeringen at løse forhandlingsopgaven sammen med Færøerne efter nogle ganske klare retningslinjer.

Vi fik to opgaver, som vi var enige om:

Vi skulle for det første finde en forhandlingsløsning for det færøske samfund, der gjorde, at gældsafviklingen var til at bære for det færøske samfund. Det kaldte vi en bæredygtig løsning byggende på gensidig respekt.

For det andet fik vi i opdrag at klare den banksag, som vi var inde i.

Begge de to opgaver mener jeg at vi har løst, og derfor må jeg sige, at jeg simpelt hen ikke forstår kritikken. Jeg har godt nok noteret mig, at andre partier har været inde på det samme, men jeg må sige til Det Konservative Folkeparti og Venstre: Jeg forstår de ikke to partier, og jeg ved ikke, hvor de vil hen med det. Jeg synes, det er en underlig form for mistænkeliggørelse og en ubehagelig antydning af noget, som vi slet ikke kender i dansk politik og aldrig har haft og forhåbentlig aldrig nogen sinde får.

Og jeg vil egentlig advare de to partier imod at arbejde meget videre med den tone og den strategi, for jeg tror, det virker modsat hensigten, også med hensyn til de to partiers interesser. Hvis man vil ind i et samarbejde her i det danske Folketing, og hvis man vil samarbejde med regeringen om vigtige spørgsmål, når man ikke langt ved at starte med at påstå den slags om regeringspartierne.

I stedet når man et stykke af vejen ved at glæde sig over, at vi har fået en aftale mellem det færøske samfund og det danske samfund, og glæde sig over, at vi nu har mulighed for at komme i dialog med hinanden igen om en fantastisk vigtig fase i vores rigsfællesskabs historie.

Jeg tror nemlig på – vil jeg sige til fru Ulla Tørnæs – at den enighed, som jeg ser og hører at man i det færøske Lagting er nået frem til om aftalen, i virkeligheden også er en enighed om, at vi ikke skal starte med at gå fra hinanden, men starte med en dialog på Færøerne om, hvor det færøske folk ønsker at vi skal gå hen i forhold til samarbejdet med Danmark.

Og her vil jeg meget indtrængende sige til partiet Venstre og til Det Konservative Folkeparti: Pas nu på! Pas nu på, at man i iveren efter at mistænkeliggøre de to danske regeringspartier ikke kommer til at røre ved nogle strenge i det færøske samfund, som kan sætte os i en meget kompliceret situation. Man leger her med nogle ubehagelige antydninger, som jeg vil tilråde at man får taget af bordet hurtigst muligt.

Så kunne jeg genkende lidt af fru Ulla Tørnæs' retorik fra hendes partis tidligere politiske ordførere. Det har vi hørt før, f.eks. at regeringen